مولانا - دیوان شمس / غزل ۶۲

«سقاهم ربهم» خوردند و نام و ننگ گم کردند - چو آمد نامه ساقی چه نام آورد مستان را

درون مجمر دل‌ها سپند و عود می‌سوزد - که سرمای فراق او زُکام آورد مستان را

یزدانپناه عسکری - ۱۶/۹؛ ۱۸۰۸/۲۶۴

«سقاهم ربهم» خوردند به منع و بذل مال - «به تجرید» قصد، سبیل آورد مستان را

درون مجمر دل‌ها نور حق جاری - چه جای جائز کج مال که وصل آورد مستان را